

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117247839
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6117247839.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO 53 255 739 proti žalovanej: G. S., Q. C. XX, XXX XX Ž., M.. XX. XX. XXXX, právne zastúpená TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO 47 239 000, o zaplatenie 24.205,48 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 19.900,49 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.479,94 eur od 22. 10. 2016 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania v rozsahu 64,42 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 10. 11. 2017 sa žalobca domáhal proti žalovanej vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu vo výške 24 205,48 EUR, úrok vo výške 8 % ročne zo sumy 6 479,94 EUR od 22. 10. 2016 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej zo dňa 21.10.2016 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 03.07.2009 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 10.06.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 09.06.2015, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 24 205,48 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške

6.479,94 EUR, z riadneho úroku vo výške 9.718,85 EUR, z úroku z omeškania vo výške 7 931,69 EUR a z poplatkov vo výške 75 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonala nasledujúce úhrady: 0 EUR. Podľa žalobcu dlžná suma predstavovala sumu vo výške 24 205,48 EUR, pričom pozostávala: z neuhradenej istiny úveru vo výške 6 479,94 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 9 718,85 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 7 931,69 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 75,00 EUR. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 22.10.2016, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29. 11. 2017 platobný rozkaz sp. zn. 5Up/431/2017 - 0, ktorým zaviazal žalovanú na úhradu sumy 24 205,48, - EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6 479,94, - EUR od 22. 10. 2016 do zaplataenia a na náhradu trov konania voči žalobcovi.

4. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor, v ktorom uviedla, že na základe úverovej zmluvy jej bol poskytnutý úver. Uvedený úver mali riadne splácať až do októbra 2011. Ďalej uviedla, že manželovi následne prestal zamestnávateľ (Váhostav SK) vyplácať mzdu a neboli schopní uvedený úver splácať. Právny predchodca veriteľa však mal predmetný úver zabezpečený záložným právom, ktoré vykonal a z ktorého dosiahol výťažok presahujúci poskytnutý úver. Doklady o dražbe mala žalovaná stratiť pri sťahovaní a preto navrhla, aby ich súd zadovážil z katastra nehnuteľností. Istina úveru mala byť podľa vyjadrenia žalovanej uspokojená poskytnutými splátkami a sumou výťažku dosiahnutého pri výkone záložného práva. Žalobcom uvádzaný zostatok istiny úveru má vychádzať z nerešpektovania povinnosti veriteľa započítavať poskytnuté plnenia najskôr na istinu a až následne na úrok a úrok z omeškania. Okrem toho si mal žalobca istinu úveru mesačne navyšovať o výšku úrokov a poplatkov za vedenie účtu. Žalovaná uvádza, že pre krátkosť času nebolo možné do momentu podania odporu presne stanoviť výšku istiny a táto mala byť upresnená v nadväznosti na žalobcom predložený výpis účtu. Rovnako namietala započítanie poplatku za vedenie účtu a navýšenie istiny o tento poplatok. Podmienka na plnenie poplatkov za vedenie účtu v spotrebiteľskom úverovom vzťahu bola v súlade s judikatúrou súdov vyhlásená za tzv. neprimeranú podmienku v spotrebiteľských zmluvách, ktorá skutočnosť bola premietnutá i do ustanovenia § 53 ods. 4 písm. t) OZ, ktorým sa požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Je podľa nej zrejmé, že zaúčtovanie uvedených poplatkov je v rozpore so zákonom. V neposlednom rade poukazovala, že súd neprihliadol na premlčanie nároku a nesprávne aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. V prípade plnenia, ktoré sa má splácať v splátkach podľa názoru žalovanej nie je možné počítať premlčaciu dobu všeobecne odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti, ale je nevyhnutné rozlišovať splátky, pri ktorých premlčanie nastalo pred uskutočnením uvedeného právneho úkonu a časťou dlhu, ktorej splatnosť nastala až uvedeným momentom. Začatie premlčacej lehoty v dôsledku predčasného vyhlásenia splatnosti sa dotýka len a výlučne tej časti dlhu, pri ktorej premlčacia lehota už začala plynúť, t.j. vo vzťahu k nej ešte nezačala plynúť premlčacia lehota, avšak vo vzťahu k splátkam, ktorých splatnosť nastala pred týmto časom, nedôjde k začatiu nového plynutia premlčacej doby a táto bude plynúť pre už splatné záväzky samostatne. Žalovaná tvrdí, že ak bola v omeškani s jednotlivými splátkami od roku 2011, tak pri splátkach splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti už započala plynúť premlčacia doba ich splatnosťou a nie až úkonom vyhlásenia predčasnej splatnosti.

5. Na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29. 12. 2017 v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

6. Dňa 22. 02. 2018 Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec na jej prejednanie v zmysle ustanovenia § 14 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok na Okresný súd Žilina.

7. Žalobca na výzvu súdu zo dňa 27. 02. 2018 prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu dňa 19. 03. 2018 vyjadrenie, v ktorom špecifikoval úhrady splátok ku dňu mimoriadnej splatnosti pohľadávky (t.j. 09. 06. 2015) zo strany žalovanej, ako aj zostatok istiny vo výške 6 479,94, - EUR, špecifikáciu vzniknutých poplatkov vo výške 75, - EUR, kapitalizovaných úrokov vo výške 9.718,85, - EUR, ako aj kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 475,64, - EUR. Následne žalobca

špecifikoval aj úrok a úrok z omeškania z neuhradenej istiny, ako aj úrok z omeškania z neuhradeného úroku, a to za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru po deň postúpenia pohľadávky na žalobcu (t.j. 21. 10. 2016), a to spolu vo výške 7 456,05, - EUR. K vyjadreniu žalobca zároveň doložil výpisy z účtu žalovanej, z ktorých vyplývala jej platobná disciplína (vyjadrenie a listinné dôkazy k nemu sú žurnalizované na č. l. 116 - 157 spisu).

8. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení zo dňa 13. 06. 2018 odkázala na predchádzajúce vyjadrenie žalobcu, v ktorom žalobca uvádza, že poskytnutý úver bol vo výške 83.000,- EUR a žalovaná na jednotlivých splátkach uhradila sumu vo výške 90.914,26 EUR. Z jednotlivých čiastočných úhrad však na zníženie istiny žalobca použil sumu vo výške 76.520,06 a zvyšná časť bola použitá na poplatky, úrok a úrok z omeškania. Takáto prax podľa žalovanej nezodpovedá kogentnému ustanoveniu § 566 ods. 2 OZ. V zmysle uvedeného ustanovenia, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Keďže ide o spotrebiteľský vzťah, je v súlade s § 52 ods. 2 posledná veta dané ustanovenie aplikovateľné i na uvedený právny vzťah z úverovej zmluvy a aplikácia ustanovenia § 330 je vylúčená.

Podľa názoru žalovanej je zrejmé z prehľadu jednotlivých splátok, že v danom prípade došlo k splneniu istiny v celom rozsahu. Odlišné započítanie čiastočného plnenia na istinu má vplyv na výpočet úroku a úroku z omeškania a výpočet predložený žalobcom je nesprávny. Žalobca o výšku čiastočných plnení neznižoval výšku istiny, resp. túto znižoval v nižšom rozsahu, ako boli čiastočné plnenia žalovanej. Ďalej uviedla, že tvrdený skutkový stav žalovaným vo vzťahu k výpočtu úroku a úroku z omeškania nemá zodpovedať právnemu stavu.

9. Okresný súd Žilina rozhodol rozsudkom sp. zn. 6Csp/24/2018-199 zo dňa 02. 06. 2020 tak, že výrokom I. bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 19 900,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 479,94 eur od 22. 10. 2016 do zaplatenia, výrokom II. bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a výrokom III. bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,60 % (v ďalšom texte bude rozsudok označený ako „Rozsudok 1“).

10. Žalobca podal do výroku II. a výroku III. Rozsudku 1 dňa 02. 07. 2020 odvolanie (na č. l. 211 - 215 spisu), v ktorom uviedol, že žalobca sa nestotožňuje s právnym posúdením veci a postupom súdu prvej inštancie, kedy súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie zmluvného úroku a úroku z omeškania po zosplatnení úveru. Neplnením povinností žalovaného uhrádzať splátky riadne a včas bol žalobca nútený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, tzn. splátky ktoré dovtedy neboli splatné sa stali predčasne splatnými. Žalobca má za to, že uvedené nemá vplyv na nárok na odplatu v podobe riadnych úrokov a úrokov z omeškania dohodnutých v Zmluve o splátkovom úvere (ďalej aj „Zmluva“). Žalobca v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že zákon oprávňuje veriteľa v prípade, ak je dlžník v omeškaní s vrátením peňažného dlhu požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. Poukázal na skutočnosť, že zákon v súvislosti s odstúpením veriteľa od úverovej zmluvy počíta so vznikom špecifickej situácie, kedy napriek odstúpeniu od úverovej zmluvy naďalej trvá záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť dohodnutý úrok. Ďalej poukázal na to, že v zmysle OBZ má veriteľ nárok na riadne úroky aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pričom túto skutočnosť možno odvodiť z viacerých zákonných ustanovení: § 503 ods. 3 OBZ, § 505 OBZ, § 506 OBZ. Žalobca zastával názor, že postup súdu prvej inštancie, kedy súd nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie riadnych úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je postupom, ktorým súd neprimerane a nezákonne ochránil neplatiaceho dlžníka, čím žalobcu pripravil o ušlý zisk, ktorý mu na základe zákona patrí aj v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Súd odmietnutím priznania zmluvného úroku teda podľa názoru žalobcu konal v rozpore s právnou zásadou, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Ak však zosplatnením úveru dlžník získa nedôvodnú výhodu v tom, že nie je povinný platiť zmluvný úrok, hoci táto skutočnosť je následkom protiprávneho konania dlžníka, súd konal v rozpore s uvedenou právnou zásadou. Žalobca poukázal aj na to, že závery súdu prvej inštancie sú v priamom rozpore s aktuálnou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pričom žalobca poukazuje najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5 Cdo/42/2020 v zmysle ktorého: „V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa

s veriteľom dohodol. V prejednávanej veci nejedná sa o predčasné vrátenie finančných prostriedkov ako to rieši § 16 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, kedy spotrebiteľ je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia, ale naopak dlžník veriteľovi neplatí dlh ani v splátkach. Nemožno súhlasiť s názorom, že vyhlásením predčasnej splatnosti už nepredstavuje plnenie pôvodne dohodnutých podmienok čerpania úveru, a že na vzniknutý záväzok nemožno aplikovať ani pôvodne dohodnuté dojednanie o úrokoch. Zosplatením úveru nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov a aj s dohodnutou odplatom. To, že dlžník napriek tomu finančné prostriedky veriteľovi nevráti, je navyše sankcionované úrokmi z omeškania, rovnako ako každé iné omeškanie dlžníka s peňažným plnením. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nie je sankciou pre veriteľa a za to, že dlžník nespláca dlh, veriteľ sa vzdáva potenciálneho zisku dohodnutého vo forme zmluvných úrokov. Stav, ktorý pre dlžníka nastane, nie je neprimeranou sankciou, lebo veriteľ sa domáha dohodnutej celej pôžičky a sankcie vo forme úrokov z omeškania. Opakovane je potrebné zdôrazniť, že vyhlásením predčasnej splatnosti nedochádza k zmene záväzku podľa § 516 O. z., na ktorú sa vyžaduje dohoda zmluvných strán, ale ide o uplatnenie sankcie jednostranným úkonom veriteľa, dohodnutým pri uzatváraní zmluvného vzťahu, preto nemohlo dôjsť ani k zániku takéhoto nároku. Po posúdení primeranosti výšky dohodnutého zmluvného úroku odvolací súd dospel k záveru, že tento nie je v rozpore s § 39 O. z. Keďže žalobca žiadal priznať úrok z úveru až do zaplatenia úveru, pričom úrok z úveru strany dohodli len do konečnej splatnosti, t. j. 25.2.2024, žalobcovi vznikol nárok na úrok z úveru od 18.2.2015 do 25.2.2024 (10663,85 - 5000) 5 663,85 eur a keďže súd prvej inštancie ho priznal len čiastočne v sume 398,85 eur v prevyšujúcej časti t. j. 5 265,- eur bol žalovaný zaviazaný túto sumu zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach podľa § 232 ods.4 CSP. Žalobca tiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12Co/135/2018 zo dňa 12.07.2019. Žalobca uviedol, že mu patrí nárok na riadne úroky a úroky z omeškania aj za obdobie od zosplatenia úveru do postúpenia pohľadávky. Žalobca sa ďalej nestotožnil ani s názorom súdu, že mu patrí nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zvýšenej o základnú úrokovú sadzbu ECB, pričom poukázal na to, že si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.479,94 € od 22.10.2016 do zaplatenia, pričom takto uplatnený úrok z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník") a nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovenia § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, obsahom ktorého sú prechodné ustanovenia k právnej úprave účinnnej od 01.02.2013: „Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013". Na základe uvedeného sa žalobca nestotožnil so záverom súdu, v zmysle ktorého sa výška úrokovvej sadzby posudzuje podľa času, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úroky z omeškania (v posudzovanom prípade 22.10.2016), nakoľko v zmysle zákonnej úpravy sa výška zákonného úroku z omeškania posudzuje podľa vzniku samotného záväzkového vzťahu, z ktorého nárok na zaplatenie úroku z omeškania vznikol a okamih, od ktorého si žalobca uplatňuje úrok z omeškania je tak v tomto smere bez právneho významu. Záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným, z ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok vznikol dňa 03.07.2009, t.j. pred 01. februárom 2013. Z uvedeného dôvodu sa výška úrokov z omeškania riadi podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného k 31.01.2013, a to aj za dobu po 31.01.2013. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného k zaplateniu 3.823,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 6.479,94 Eur od 22.10.2016 do zaplatenia a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 5CoCsp/37/2020-252 zo dňa 26. 01. 2021 potvrdil výrok II. Rozsudku 1, výroky I. a III. Rozsudku 1 boli zrušené a vrátené Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že Okresný súd Žilina opomenul v predmetnom prípade aplikovať ustanovenie § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, obsahom ktorého súd prechodné ustanovenia k právnej úprave účinnnej od 01. 02. 2013.

12. Okresný súd Žilina predmetnú vec opätovne prejednal a rozhodol za účasti právnych zástupcov strán sporu na pojednávaní konanom v predmetnej veci dňa 15. 06. 2021.

13. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 01. 01. 2009, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom od 01. 01. 2009, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 4 OZ, v znení účinnom od 01. 01. 2009, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. V zmysle ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v znení účinnom od 15. 01. 2009, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa ustanovenia § 53b ods. 1 OZ, v znení účinnom od 01. 07. 2016, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

20. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., (ďalej len „Nariadenie vlády SR“), v znení účinnom k 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa ustanovenia § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 5CoCsp/37/2020 zo dňa 26. 01. 2021 konštatoval, že úlohou Okresného súdu Žilina bude vysporiadať sa s výpočtom úroku z omeškania z priznanej sumy a opätovne rozhodnúť o trovách prvoinštančného konania, ako aj o náhrade trov odvolacieho konania, Okresný súd Žilina bol v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a predmetnú vec posúdil v rozsahu uvedenom v Rozsudku Krajského súdu v Žiline. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., žalovanou a Vlastimilom Zacharom bola uzatvorená dňa 03. 07. 2009, a teda záväzkový vzťah, z ktorého si žalobca odvodzuje svoje nároky uplatňované v tomto konaní vznikol pred 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania bola stanovená ako 8 % ročne (osem percentuálnych bodov + základná sadzba ECB k 22. 10. 2016 (t.j. prvý deň omeškania), ktorá bola k danému dňu vo výške 0 %. Následne súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6 479,94 eur od 22. 10. 2016 do zaplatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že Krajský súd v Žiline zrušil celý výrok I. Rozsudku 1, Okresný súd Žilina viazaný jeho rozhodnutím opätovne v tejto časti rozhodol tak, že priznal žalobcovi sumu 19 900,49 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6 479,94 eur od 22. 10. 2016 do zaplatenia.

23. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. V zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania v rozsahu 64,42 %, pričom súd zohľadnil úspech žalobcu v spore, ktorý predstavoval 82,21 % (súd počítal úspešnosť strán sporu z vyčíslených súm uplatneného nároku, pričom žalobca bol úspešný v sume 19 900,49 eur) a jeho neúspech, čiže úspech žalovanej, ktorý predstavoval rozsah 17,79 % (žalovaná bola úspešná v sume 4304,99), pričom čistý úspech žalobcu potom predstavuje rozdiel medzi týmito sumami (82,21 - 17,79 = 64,42 %).

S prihliadnutím na skutočnosť, že zásada úspechu sa neposudzuje za každé štádium konania osobitne, ale podľa úspechu vo veci, nemôže sa úspešnému odvolateľovi priznať náhrada trov za odvolacie konanie, ak bol napokon v konaní na súde prvej inštancie úspešný druhý účastník, ale náhrada všetkých účelne vynaložených trov v celom konaní od jeho začiatku až po jeho skončenie sa priznáva iba jednému účastníkovi. (Števček, M., Ficová, S. a kol. Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, 965 s.).

Súd je toho názoru, že uvedený princíp, že náhrada trov konania sa v spore posudzuje ako jeden celok a priznáva sa len jednej strane sporu je možné aplikovať aj v tomto prípade, kedy súd o trovách konania rozhodoval v zmysle zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku. O trovách prvoinštančného a druhoinsťančného konania súd nerozhodol tak, že posudzoval úspech strán sporu v jednotlivých štádiách sporu osobitne (teda samostatne v konaní pred súdom prvej inštancie a samostatne pred odvolacím súdom), ale rozhodol posudzujúc úspech/neúspech strán sporu podľa celkového výsledku tohto sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).